

می توان نقطه قوت صنعت سینمای جدید کره جنوبی را از نظر فنی را در سبک بازیگری آن ها دانست که از آن به عنوان بازیگری در کلوزآپ نام می بریم. این نوع بازیگری بسیار پیش از سینمای جدید کره وجود داشته و بارها و بارها در فیلم های مختلف جهان از آن بهره می برند، اما مشخصه خاص سینمای کره آن است که تقریباً در تمامی فیلم هایش از کلوزآپ های زیاد بهره می برد

به ناچار باید یکی از گونه های پر تحرک، دلهره آور و یا هیجان انگیز را برای هر کدام لحاظ کنیم. البته باید این را هم متذکر شد که چند سالی است ته مایه های ترسناک بودن به تمامی فیلم های کره ای، حتی فیلم های خانوادگی یا فیلم های کودکان هم رسوخ نموده و دیگر ترسیدن به یکی از تجربه های عادی در هنگام تماشای یک فیلم از سینمای جدید کره تبدیل شده است. شایان ذکر است با توجه به مشخه های روایت فیلم های کره ای که به اختصار اشاره شد، باید بگوییم اینگونه روایت های تماماً پرهیجان و غافل گیر کننده، به شدت از سوی تماشاگران حمایت شده و اصلی ترین دلیل پیشرفت و ماندگاری آن ها، همین تماشاگرها هستند.

نوآوری های فراوان در تدوین

شاید بتوان گفت نخستین فاکتوری که از سینمای جدید کره جنوبی در چشم منتقدان و تماشاگران خارجی خودنمایی می کند، نوآوری هایی است که فیلم سازان کره ای در فرایند تدوین به کار بسته و خالق سکانس هایی شده اند که بسیار غریب و در نوع خود تامل برانگیز است. یکی از مهمترین نکات تدوینی که باید کره ای ها را مبدع آن برای سینمای داستانی دانست و تقریباً از همان ابتدایی ترین فیلم های صنعت سینمای جدید کره جنوبی نیز شاهد آن بوده ایم، این است که در تدوین کره ای لازم نیست که کنش به اتمام برسد

و سپس وارد نمای بعدی شویم، بلکه می توان از میان کنش قبلی مستقیماً سراغ نتیجه کنش رفته و نتایج اعمال کنش را مشاهده کرد. به عنوان مثال در صحنه ای از فیلم Oldboy زمانی که شخصیت اصلی فیلم، دانه سو، با استاد هنرهای رزمی ژاپنی مبارزه می کند وقتی که استاد ژاپنی، دانه سوور چندبار بلند کرده و روی میزهای شیشه ای که مانند ویتترین گذاشته شده اند پرت می کند، تماشاگر تنها یک بار بلند شدن دانه سو توسط استاد ژاپنی را

می بیند و در ادامه صرفاً مشاهده گر نماهایی است که در آن دانه سو به طور مداوم بر روی میزهای شیشه ای مختلف فرود می آید و میزها می شکنند. این اتفاقی است که دیگر در صنعت سینمای جدید کره جنوبی به امری عادی بدل شده است و حتی در فیلم های پرخرج و صرفاً گیشه پسند کره ای هم شاهد این مدعا هستیم. البته به هیچ وجه نباید از این مسئله غافل شد که این حجم زیاد نوآوری در تدوین فیلم های کره ای نتیجه مستقیم تغییر روایت فیلم هایشان به سمت بیان روایت هایی با سرعت بالا و تعدد ماجراست که با توجه به این تغییرات بنیادین روایتی و به دلیل لزوم حفظ ریتم تعلیق و رعایت خط هیجان برانگیز بودن فیلم ها در تمام لحظات فیلم، اجتناب ناپذیر به نظر می رسند.

موسیقی های آوانگارد

چیزی که از آن به عنوان موسیقی کره ای یاد می شود در اصل آواهایی کلاژگونه هستند که می توان گفت تا پیش از تعداد انبوه این موسیقی ها در فیلم های کره ای، تماشاگران از این دست موسیقی ها تنها در آثار آوانگارد های فرانسوی دهه ۱۹۲۰ به بعد و قطعات آهنگسازان این فیلم ها مانند ژرژ آنتایل و سایرین ملاحظه می کردند که البته

تمامی این قطعات موسیقایی، تجربی به شمار می روند. اما آثار آهنگسازان کره ای به غایت متفاوت از هر قطعه ای است که تا کنون شنیده ایم. زیرا آنان به معنی واقعی کلمه، کلاژی موسیقی

گونه خلق می کنند که بیش از هر چیز از موسیقی های کلاسیک بهره می برند که در درون آن ها از اقسام و انواع سازه های امروزی استفاده می کنند.

هدف از ساخت موسیقی ها برای یک فیلم کره ای از سینمای جدید این کشور نه به رخ کشیدن زیبایی های باند صوتی فیلم، بلکه کمک به اثر بخشی هر چه بیشتر ابداعاتی است که فیلمساز تمام تلاش خود را در ارائه آن ها در روایت فیلم کرده است. این موسیقی های جدید که شاید بتوان گفت هم اکنون به فیلم های کالت راه یافته اند و البته همچنان در فیلم های آوانگارد هم مورد استفاده قرار می گیرند، کارکردی اساسی در پیشبرد درام فیلم های کره ای دارند. زیرا به واسطه تازه و غیرعادی بودن خود و هم چنین به خاطر تاثیر پذیری بالایی که در ترکیب با تصاویر نامتعارف فیلم های کره ای ایجاد می کنند به درجه اهمیت بالایی دست می یابند.

بازیگری، نقطه قوت سینمای جدید کره

می توان نقطه قوت صنعت سینمای جدید کره جنوبی را از نظر فنی را در سبک بازیگری آن ها دانست که از آن به عنوان بازیگری در کلوزآپ نام می بریم. این نوع بازیگری بسیار پیش از سینمای جدید کره وجود داشته و بارها و بارها در فیلم های مختلف جهان از آن بهره می برند، اما مشخصه خاص سینمای کره آن است که تقریباً در تمامی فیلم هایش از کلوزآپ های زیاد بهره می برد. همین امر سبب شده تا به بازی بازیگران در نماهای درشت و خیلی درشت اهمیت بسیار زیادی داده شوند و ضرورت بازی میمیک چهره بیش از پیش ظهور کند. روایت فیلم های پرهیجان و پرتکاپو آن هم با بهره گیری

